Temps Ordinari - La Santíssima Trinitat

Per Administrador el dg., 19/06/2011 - 09:00

Ex 34,4b.6.8-9
2 Co 13,11-14
Jn 3,16-18

1.Tota **la litúrgia eucarística és trinitària**. De fet tota litúrgia cristiana ho és. La salutació d'entrada i el comiat (amb la benedicció); el Glòria i el Credo; les pregàries (al Pare pel Fill en l'Esperit Sant), i està clar, d'una manera especial, la pregària eucarística amb la seva conclusió ("Per ell, amb ell..."). Tot parla d'aquest misteri d'amor, que és el Déu Pare de nostre Senyor Jesucrist; d'aquest Déu que "donant-nos el seu Esperit ha vessat el seu amor en els nostres cors" (Rom 5,5). François Varillon, a qui segueixo en el que diré, es preguntava: "Si, malgrat això és impossible, l'Església ens digués que Déu és una persona i no Trinitat, què canviaria en les nostres vides?" Doncs, si la vida i el que celebrem a la litúrgia han d'anar units, què diu a la meva vida i comvisc la meva vida cristiana l'amor d'un Déu, que és Pare, Fill i Esperit?2. **Els textosd'avui** presenten un Déu proper i misericordiós (1ª lectura), un Déu que està en nosaltres en la seva unitat i distinció de persones, com a conseqüència d'una vida lliurada als altres (2ª lectura), un Déu que ens estima fins al punt de donar-nos el seu propi Fill. En la primera lectura, Déu es revela a Moisès en el Sinaí, manifestant la intimitat que té amb ell, i manifestant-se com "el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor". I d'una manera humana concreta el amor fins a un miler de generacions, i el seu càstig només en tres o quatre generacions. L'amor és el que defineix el Déu de Moisès, i aquest després d'adorar-lo, li demana que els acompanyi en el seu camí i en la seva vida.La resposta admirativa del salm (en aquest cas un fragment del càntic dels tres joves al forn, tret dels versets grecs del profeta Daniel) és "glòria i lloança per sempre" al Déu d'Israel. El comiat trinitari de Pau als cristians de Corint resta en la litúrgia actual com a salutació inicial del prevere als fidels en les Eucaristies. L'explicitació de la gràcia de nostre Senyor Jesucrist, de l'amor del Pare i del do de l'Esperit, és el millor regal que Pau pot donar als cristians d'aquella ciutat, i nosaltres als de les nostres.Del diàleg de Jesús amb Nicodem a l'evangeli de Joan, segurament les paraules més importants són les que hem escoltat avui: "Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic"; "Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a Ell". Jesús explica el sentit de la seva Encarnació des de l'estima de Déu Pare pels homes i dones, per donar el criteri del que Déu pensa que ha de ser una humanitat nova.Compassió, amor, fidelitat, acompanyament, adoració, glòria, lloança, gràcia, do, estima, Pare, Fill, Esperit... són paraules que ens fan entendre l'interior de Déu i també la seva relació amb nosaltres; són paraules que obren un camí de llum, vida i sentit al que diem "misteri de Déu".3. **Com va descobrir l'Església que el Déu de Jesús era tri i ú?** El cristià no inventa la veritat, sinó que la rep, a partir de la revelació de Jesús. Els apòstols i primers deixebles van trigar el seu temps abans d'afirmar la divinitat de Jesús. Va ser després de la Resurrecció i Pentecosta que la van afirmar. El primers deixebles van quedar admirats al sentir com Jesús nomenava Pare a Déu, i fins i tot utilitzava l'expressió *Abba*, que parla de l'estima iabandonament total d'un nen petit en braços del seu pare. Van ser testimonis d'aquesta intimitat entre un home i Déu, absolutament única. I a més, Jesús, en el *Parenostre* els invitava a compartir-la. Els deia: quan pregueu "digueu com jo: *Abba*, Pare". Jesús era Déu que mirava l'home, i home que mirava Déu. I aquesta intimitat la manté en la seva passió i la seva mort: "*Abba*, a les teves mans encomano el meu esperit".En la Resurrecció de Jesús i en la Pentecosta, els apòstols van ser envaïts per l'Esperit de Jesús. Van rebre l'Esperit que Jesús tenia en si mateix. Gràcies a aquest Esperit Jesús era el qui era. En els Fets dels Apòstols, l'Esperit condueix els apòstols a fer el mateixos fets i a afrontar la mort amb el mateix coratge que Jesús. És l'Esperit de Jesús, però no pot ser un altre que l'Esperit de Déu, ja que només Déu pot donar el seu Esperit. Ara és quan els Apòstols afirmen que Jesús és Déu, el qui diu "tú" a Déu. Déu parla de Déu". Hi ha una dualitat en Déu. En Jn 10,30, Jesús diu "Jo i el Pare som u".Però també Jesús, en els capítols 14, 15 i 16 de Sant Joan, parla de l'Esperit, com l'Esperit de la Veritat, l'Esperit Sant, l'Esperit de Jesús, l'Esperit que el Pare enviarà en nom seu: "allò que us anunciarà ho haurà rebut de mi. Tot el que és del Pare és meu; per això he dit: Allò que us anunciarà ho rep de mi". (Jo 16, 14-15). El Déu de Jesús és u i tri, i així la Església confessa el Déu de Jesús..De forma que un cristià no és qui "creu en Déu" sense més; som cristians per que creiem en el testimoniatge de Jesús respecte de Déu i del seu pla de salvació. El Déu dels cristians és el Déu Pare de Jesús. És el Pare que estima, el Fill estimat i l'Amor. Són tres generositats que es lliuren una a l'altra en plenitud.

ETIQUETES
TRINITAT UNITAT ABBÀ